No. 2867 Zaterdag 31 Juli 1937 54ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling.

Redactie: St. Elisabeth's Gasthuis Tel. 292
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550
Uitgever: W. J. A. Donders.

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0.10
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels fl. 0.50

De Schaduwzijde van het nieuwe Ministerie

Na de uitslag der Kabinetsformatie hebben we reeds aanstonds onze tevredenheid geuit over de vier nieuwe Katholieke Ministers, die in het Kabinet zitting hebben en zeker een andere koers zullen uitgaan als we van het 2de Kabinet Colijn gewoon waren.

Maar we hebben daarbij het ons niet verheeld, dat er daarom binnenkamers in het Kabinet nog wel eens moeilijkheden komen zouden. Want al is het Kabinet rechts en christelijk heel homogeen leek het ons zo nog niet.

Ook verschillende Nederlandse Katholieke bladen hebben gewezen op deze Schaduwzijde van het Kabinet.

We citeren hier alleen wat Ons Noorden daaromtrent schreef:

Wij ontveinzen ons intussen niet, dat de samentelling van het nieuwe Kabinet tevens duidelijk zegt, dat de taak van de „vier" niet gemakkelijk zal zijn. Want laten wij er geen doekjes om winden, of door hooggestemde jubelkreten de zaken mooier trachten voor te stellen dan ze zijn, wie de werkelijkheid wil zien, zal moeten erkennen, dat de taak van de „vier" in dit Kabinet geen gemakkelijke zal zijn.

Heeft de Kath. Staatspartij, door haar zittende ministers te vervangen door deze vier jonge, frisse krachten, het duidelijke bewijs gegeven, dat zij een andere koers wil, even duidelijk is het, dat de formateur door zich opnieuw te omringen met beproefde oude krachten, zich zo stevig [illegible] pantseren tegen de nieuwe [illegible] equipe. Het is niet de opzet van Dr. Colijn geweest met nieuwe mannen uit te komen. Had het aan hem gelegen, hij zou ook, voor wat de katholieke groep betreft, gaarne weer met de oude ploeg voor het voetlicht zijn getreden en alles zoveel mogelijk bij het oude gelaten hebben.

Hij heeft zelfs de heer Slotemaker weer ingehuurd, niettegenstaande de formateur, naar ons bleek, met nadruk verzocht is, deze te vervangen.

De Heer Colijn heeft dit niet gewild. Ondanks de mislukking van de heer Slotemaker als minister, waaromtrent vrijwel een communis opinio is, wilde de heer Colijn hem niet loslaten, omdat hij bevreesd was, anders een der christelijk historische jongeren, die in de laatste tijd ook een zo verblijdend vooruitstrevend geluid laten horen, naast zich te krijgen. Indien de heer Colijn ernstig blijk had willen geven, de nieuwe richting een loyale kans te bieden, dan had hij ook een van de jongeren uit dit kamp op moeten nemen. Een uit de bekwame groep, welke leiding heeft in de Nederlander en de meerderheid vormde van de christ.-hist. commissie inzake de ordening. De heer Colijn heeft dit niet gewild. Hij heeft nu als tweede christelijk historische naast zich genomen de heer van Boeyen. Wij hebben het voorrecht de heer van Boeyen goed te kennen, als een welwillend en bekwaam man. Maar een drager van nieuwe ideeën is hij niet en wanneer de formateur hem ministrabel acht — en wij zullen de juistheid daarvan niet betwisten, dan was de kring groot genoeg geweest, om ook anderen eens een kans te geven. We denken hier bijvoorbeeld aan de vele bekwame leiders van onze sociale organisaties. Die zich ongetwijfeld met de heer van Boeijen zeker meten kunnen. Ook in zijn eigen fractie heeft de heer Colijn elke verjonging en vernieuwing geweerd. De heer de Wilde is een bekwaam man, zelfs meer dan bekwaam. Maar hij is uitermate conservatief. Hij is bovendien, — dat was hij reeds als wethouder van den Haag — een principiële tegenstander van elke overheidssteun aan de grote gezinnen. Hij maakte daar meermalen een beginsel kwestie van. Zo gauw de overheid het grote gezin ging steunen, was voor hem het ideële van het grote gezin er af. Deze man krijgt nu de zeer belangrijke en sinds de wijziging van de comptabiliteitswet, zeer invloedrijke portefeuille van Financiën. Dat zal vechten worden om voor onze grote gezinnen iets los te krijgen. De derde anti-rev. is de heer van Dijk, ook iemand van de oude richting, bekwaam maar conservatief.

De heer Colijn heeft angstvallig gezorgd, dat hij dus tegenover de Kath. groep een betrouwbare meerderheid achter zich had, die hem in het verleden is gevolgd door dik en dun en waarop hij ook nu rotsvast bouwen kan.

De z.g. neutrale heer van Buren kennen we niet. Hij is van huis uit katholiek maar practiseert niet meer. Dat wij van [illegible] Q. A., is niet aannemelijk.

Daarnaast komt nog, dat ook belangrijke portefeuilles als die van Financiën en Onderwijs, benevens het premierschap, in niet-katholieke handen zijn. Wij behoeven ons dan ook geen illusie te maken, dat de vier katholieken, die daar in dit nieuwe Kabinet zitten, een moeilijke strijd wacht. Zij zitten er vrijwel geïsoleerd, als het er op aan komt, dan hebben zij van de andere zijde geen steun te verwachten.

Dat zij echter desondanks toch in dit Kabinet zitting hebben willen nemen, is voor ons een afdoend bewijs, dat zij tegen een krachtige strijd niet opzien en dat zij vertrouwen hebben in de beginselen, die zij uitdragen. Zo is het inderdaad, men kan het nieuwe, dat in wording is, een tijdje tegenhouden, het vernietigen kan men niet. Wanneer we zien — we denken hier weer aan het jongste ordeningsrapport van de christ. hist. unie, we denken hier aan de verblijdende geluiden in de christ. werkgeversvereniging — hoe de gedachte van Q. A. ook in de laatste jaren buiten het kath. kamp is gegroeid, dan behoeven we aan de strijd, die door de „vier" zal worden gevoerd, niet te wanhopen. Ook niet gezien de samenstelling van de Tweede Kamer.

De „vier" zullen echter moeten kunnen rekenen op de warme, onverflauwde en onwrikbare steun van ons kath. volk.

Men moet ook niet denken, dat zij onmiddellijk — vooral in deze omstandigheden — de koers direct geheel gewijzigd kunnen krijgen. Evenmin, dat zij bij elke keer, dat zij hun zin niet krijgen, van boord kunnen gaan. Een Kabinet, zo zeide Mr. Goseling eens, is geen tram, waar men bij elke halte in en uit kan stappen. Men moet geduld en vertrouwen hebben. En laat men ook een gebed voor onze mannen, die daar een moeilijke en zware taak hebben aanvaard, niet vergeten. In het Januari-nummer van de R.K. Staatspartij heeft Mr. Goseling de taak gestimuleerd van de nieuwe katholieke mannen in het komende Kabinet. Hij omschreef deze als volgt: „Beveiliging van de positief-christelijke grondslagen onzer samenleving. Verdediging van het gezin. Arbeid voor ons volk. Ordening in het bedrijfsleven."

Het is een ideële, echt christelijke, maar ook een omvangrijke en moeilijke taak. Maar wij hebben vertrouwen in onze mannen, die de taak thans op hun schouders hebben genomen. Wij wensen ze een goede reis en met Gods zegen en de steun en sympathie van ons gehele katholieke volk een behouden thuiskomst in een door hen en heel ons katholieke volk gewenste haven.

Het nieuwe kabinet in zitting bijeen. Van links naar rechts de tafel rond: minister de Wilde, van Dijk, van Buuren, Steenberghe Romme, Welter, Colijn, Goseling, van Boeijen, Slotemaker de Bruïne.

Uit de Verte

door S. W. van der Meer

(Slot.)

De tweede moeilijkheid, die in Nederland overwonnen moest worden en dagelijks meer overwonnen wordt, bestaat in de medewerking van de Overheid.

Zolang nog niet de gezamenlijke bedrijfsgenoten hun gezamenlijke belangen mogen behartigen, zal zeer dikwijls de Overheid moeten optreden, zowel regelend als uitvoerend. En zelfs al zou de gehele maatschappij zo „corporatief" zijn samengesteld, dat de lagere belangen ook door lagere lichamen worden behartigd, dan nog blijft er voor de centrale Overheid een ruime taak over: de regeling van de algemene sociale aangelegenheden en het toezicht op de lagere corporaties.

Aanvankelijk was dit optreden van de Overheid, het in de bres springen voor de arbeiders, iets zó onliberaals, iets zó vreemds voor het traditionele rechtsbewustzijn, dat het maar zeer aarzelend geschiedde. En als het dan gebeurde, was het toch min of meer dilettantisch en [illegible] te worden, dat in verschillende van de ergste noden der arbeiders een voorziening werd getroffen.

Dat was niet anders mogelijk, daar de Overheid te ver van de arbeiders afstond en de arbeiders dikwijls de oplossing voor de ondervonden noden niet nauwkeurig of regelingsfähig konden uitdrukken

Met het voortschrijden van het sociale organisatiewezen en tevens met het groter worden van de invloed der arbeiders op het staatsbestuur, kwamen de werklieden via hun organisaties beter in de gelegenheid hun wensen en behoeften kenbaar te maken, niet alleen in de volksvertegenwoordiging, maar ook in andere lichamen, bijvoorbeeld in een adviescollege als de Hoge Raad van Arbeid.

En hoewel de sociale wetgeving ook van andere factoren afhankelijk is, o.a. van politieke, toch is er zo langzamerhand meer richting daarin gekomen, omdat de Overheid een beter inzicht kreeg in de materie.

Typerend is wel, dat in Nederland nog steeds gebruikelijk is onder „sociale wetgeving" te verstaan het betrekkelijk kleine aantal wetten, dat in de begintijd is ontstaan en uitsluitend tot doel had de arbeiders te beschermen tegen de werkgevers, zoals Arbeidswet (regeling der arbeidsduur), Ongevallenwet, Ziektewet, Veiligheidswet, e.d.

De nieuwe wet bijv. tot het algemeen verbindend en het onverbindend verklaren van ondernemersovereenkomsten, zal men gewoonlijk niet onder sociale wetgeving rekenen, hoewel haar strekking toch zeer sociaal is. En de (tijdelijke) regeling van de huurcommissies in Nederland gedurende de woningschaarste, was niet minder sociaal, al is zij dan geen „sociale wetgeving".

De naam komt er ook niet op aan; de inhoud is het belangrijke.

Voor Curaçao bestaat de mogelijkheid om enige fasen in de ontwikkeling der sociale wetgeving over te slaan. Thans nog komen met wat boven dilettantisme werd genoemd, zou niet goed te praten zijn, vermits men behoort te kennen de richting, die de sociale wegeving in Nederland moest noemen en vermits men over voldoende middelen beschikt om zo nodig voelhorens uit te steken en op die manier te leren kennen, welke de sociale belangen zijn, die een regeling behoeven.

Dat copiëren en enigszins aanpassen van de Nederlandse wetgeving op dit gebied, niet voldoende is, zal iedereen wel duidelijk zijn. Maar wat er dan wel moet komen, is daarmee nog niet aangetoond.

Uit het feit echter, dat iets in Nederland niet altijd onder het enge begrip „sociale wetgeving" valt, mag niet geconcludeerd worden, dat het geen sociale wet is of dat Curaçao buiten de sociale wetgeving moet vallen.

Om een voorbeeld te noemen van een regeling, die in Nederland soms niet tot „sociale wetgeving" wordt gerekend en toch voor Curaçao een waardevol sociaal goed zou zijn: de arbeidsovereenkomst.

Nog steeds kent Curaçao geen regeling der arbeidsovereenkomst. Zeker, angstvallig wordt het Nederlands privaatrecht gevolgd, alle kleine wijzigingen incluis. Er bestaat o.a. een verordening op de coöperatieve verenigingen, met idem zoveel wijzigingen nadien, hoewel er hier — geen enkele coöperatie juridisch bestaat; maar voor de duizenden Curaçaose arbeiders, die dagelijks arbeid in dienst van werkgevers verrichten, werd er geen aparte juridische soort van overeenkomst gecreëerd.

En dat men in 1907 — toen in Nederland een arbeidsovereenkomst werd afgekondigd, die rekening hield met het totaal veranderde bedrijfsaspect — nog niet nodig achtte een soortgelijke regeling aan Curaçao te geven, is tot daar aan toe. Maar sindsdien is er toch wel zoveel veranderd, dat de moeite, die het de Overheid zou kosten om terzake alsnog regelend op te treden, niet te zwaar mag worden geacht.

De regeling, die thans op dit gebied geldt, is een erfenis van... de Romeinse tijd. En een dergelijke overeenkomst, die wij een dienstbetrekking zouden noemen, heet officieel: huur van diensten.

Nu waren die oude Romeinse rechtsgeleerden lang niet achterlijk, en dat zij dit onderwerp niet beter hebben geregeld, is hun niet kwalijk te nemen. In die dagen werd er vrijwel uitsluitend gewerkt door slaven en een arbeidersovereenkomst van een vrij man kwam heel sporadisch voor.

Maar is dat een motief om thans Curaçao met een soortgelijke regeling te laten voortkunstelen?

Een bepaling als de volgende:

„De meester wordt op zijn woord, desgevorderd met ede gesterkt, geloofd:

Ten aanzien van de hoegrootheid van het bedongen loon," etc.,

is hopeloos uit de tijd en zou voor iedere vrije arbeider een ergernis zijn, als zij niet zo zeldzaam „ouderwets" was.

Of de arbeidsovereenkomst een regeling behoeft, mag men niet laten afhangen van de Nederlandse gewoonte om „sociale wetgeving" beperkt op te vatten. Trouwens, zelfs dit subject vormt voor de Nederlandse opvattingen een onzeker punt. Er zijn zeer vele Nederlandse mannen van de practijk, die blijven spreken van „de wet op het arbeidscontract", daarmede te kennen gevende, dat het iets afzonderlijks — een sociale wet — is. Eigenlijk is het juister te spreken van de artikelen 1637-39 van het Burgerlijk Wetboek, want daarin is de arbeidsovereenkomst ondergebracht.

Om echter ook een voorbeeld te noemen van een wet, die zeer sociaal is en in geen geval onder „sociale wetgeving" zal worden gerekend en die ook voor Curaçao van belang kan worden geacht:

We hebben in Nederland ná de wereldoorlog een periode van een woning-tekort meegemaakt. Dat er verhuurders waren, die van deze abnormale toestand wilden profiteren, is begrijpelijk. Overal en altijd zijn er nu eenmaal onder werkelijk sociaal voelende personen ook mensen, die tegen het algemeen belang in aan hun eigen egoïsme tegemoet willen komen.

Tijdig heeft de wetgever toen ingegrepen, en z.g. huurcommissies ingesteld, die de bevoegdheid hadden aan onwillige verhuurders dwang op te leggen, zodat zij niet konden profiteren van de omstandigheden ten koste van de huurders.

Toen de huizennood wat gezakt was, werden deze huurcommissies weer opgeheven. Goed beschouwd, was het dus een soort crisismaatregel. Maar behalve een vérstrekkende tijdelijke werking, hadden die commissies ook een blijvend resultaat: zij hebben de indruk verstrekt, dat de wetgever zijn gezag handhaaft en niet duldt, dat men „de kantjes van de wet afloopt", zoals hier door omstandigheden dreigde te gebeuren.

En nu Curaçao. In de boomtijd was de toestand wel van een dusdanige abnormale aard, dat iedere vergelijking met Nederland moet mank gaan. Omdat die periode in het verleden ligt, willen we haar laten rusten en onze aandacht besteden aan het heden en de toekomst.

Zelfs nu nog bemerkt men, dat er bij somige verhurders een neiging bestaat om zich van de wet niets aan te trekken. En als de huurder zich dan op zijn recht beroept, krijgt hij als stok achter de deur: niet accoord? Trek er volgende maand maar uit; er is maar al te gauw een andere liefhebber te vinden.

Men behoeft niet lang op Curaçao te zijn om diverse gevallen tegen te komen van grove willekeurigheid, die een aanfluiting zijn voor het wettelijk gezag en een parasiteren betekenen op de toevallige maatschappelijke verhoudingen. Ongemotiveerd verhogen van huur, weigeren om de nodige reparaties te verrichten, onredelijke opzeggingen etc. komen treurig vaak voor.

Het kan zijn, dat de verhurders zulks geoorloofd en gewoon achten, maar dan moet de Overheid hen anders leren.

Het kan vervolgens zijn, dat de Overheid meent zulks heel liberaal te moeten overlaten aan partijen; dat zij dus aan de verhuurders overlaat van hun vrijheid gebruik te maken zoals zij — binnen het raam van het strikte recht — verkiezen, los van de vraag, of er feitelijk nog een overeenkomstige vrijheid voor de huurders bestaat.

In dit geval — wij kunnen nauwelijks aannemen, dat het zo zou zijn — is de vraag gepast, waarom de Overheid wèl in de weer komt, als een aantal arbeiders van zijn vrijheid gebruik maakt, om een vergadering te beleggen. Bedreigt dit wèl het algemeen belang en het langzaam verstikken van de publieke moraal inzake woninghuur niet?

Nu zijn die vergaderingen bovendien betrekkelijk zeldzaam, en die huurmanipulaties schijnen dagelijks dingen te zijn'

Over sociaal werk gesproken zouden we dan ook willen opmerken: zoek niet te ver, maar zie beter.

Tenslotte: wil de Overheid serieus meewerken aan betere sociale verhoudingen (en dat spreekt vanzelf, want het is een van haar primaire taken, om de kwestie van zelfbehoud maar te verzwijgen) dan zal zij de grondslag moeten leggen voor een bestendige verbetering. Daartoe mag zij zich niet tevreden stellen met alleen lapmiddelen toe te passen.

Achter de feiten aanlopen is niet alleen weinig eervol, het is op de duur ook weinig succesvol. Stimuleren tot verbetering is nodig om een weg te banen naar een sociale orde. Stimuleren niet alleen in deze zin, dat een ongevallenvoorziening prachtig sociaal is, maar een veiligheidsverordening, waardoor de ongevallen worden voorkomen, beter. Maar voorgelicht door een helder inzicht in de toekomst en in de mogelijkheden om te komen tot sociale vrede, stimuleren tot grootser dingen, tot het leggen van een fundament om daarop een maatschappelijke orde te kunnen bouwen.

Zo is het — om iets concreets te noemen — gemakkelijk om een verordening op de collectieve arbeidsovereenkomst te doen afkondigen (voorafgegaan door de individuële arbeidsovereenkomst !) en op die wijze als het ware werkgevers en arbeiders uit te nodigen elkaar te vinden en te verstaan. Waarom dan wachten totdat eerst op een goede dag partijen met behulp van het bestaande recht gaan peuteren om hetzelfde resultaat te krijgen als met zulk een verordening ineens en zonder moeite zou zijn te behalen?

Bij deze voorbeelden mogen we het laten. Werk is er dus voldoende en experimenten zijn hier niet nodig, waar men voorlopig geheel kan steunen op de „gevestigde" ervaringen terzake.

Aan goede wil twijfelen we ook niet, daarvan heeft o.a. het Gouvernement bewijs gegeven, toen het in Nederland vroeg om uitzending van een deskundig adviseur; daarvan heeft ook de Nederlandse Regering bewijs gegeven, toen zij Ir. Verwey zond.

De enigste belemmering zou kunnen zijn: gebrek aan ervaring van Curaçao op dit gebied. Maar die kan met die goede wil spoedig verholpen worden, met weinig inspanning.

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT.

Met alle macht zijn thans Duitse ingenieurs en Duitse deskundigen aan het werk in het ertsgebied van Bilbao en maken zelfs daar plannen voor het bouwen van een Munitiefabriek.

De berichten melden alleen niet, hoeveel dit Duitsland gekost heeft in de vorm van steun aan de regering Franco in de strijd tegen de Basken.

Maar zal nu deze steun aan de belligerenten werkelijk gaan ophouden?

Alle mogendheden hebben de Engelse voorstellen in zake de non-interventie aangenomen, dus deze commissie kan op deze basis weer verder gaan werken en een efectieve blokkade bewerken.

In de geest der Engelse voorstellen zullen vermoedelijk binnenkort beide strijdende partijen als belligerenten worden erkend en de controle over toevoer van wapenen en vrijwilligers alleen te land (in de havenplaatsen) geschieden. Hoe de terugtrekking der vrijwilligers zal worden opgelost, trekt wel onze belangstelling.

Dat de Engelse Koning geen bezoek gaat brengen aan Ierland en zijn hoofdstad Dublin is heel begrijpelijk, maar het protestantse Ulster kon moeilijk worden voorbijgegaan en daar is de Koninklijke familie met veel gejuich, maar toch ook met enkele bommen ontvangen, die gelukkig geen persoonlijke ongelukken hebben veroorzaakt.

Toen de koninklijke stoet zich van de haven van Belfast, waar ze gearriveerd was, met 3 kruisers en 6 torpedoboten naar het stadhuis begaf, ontplofte de eerste bom, welke men aanvankelijk deed geloven als een gasontploffing.

Des avonds na het vertrek had er weer een bomontploffing plaats: verders werden er enkele gebouwen in brand gestoken en natuurlijk veel klappen uitgedeeld. Zelfs bestookte men elkaar met machinegeweren en revolvers.

Maar de Koningen zijn er toch heelhuids afgekomen, dank zij de geweldige maatregelen genomen.

In Cairo is gisteren de nieuwe Egyptische Koning plechtig geinstalleerd, als opvolger van zijn vader die enkele jaren geleden is overleden.

In het Verre Oosten zijn Chinezen en Japanners aardig aan het vechten, al is er toch nog geen officiële oorlogsverklaring.

Maar dat zijn we in deze streken wel meer gewoon.

De Chinezen schijnen gedwongen te zijn Peiping te verlaten, ook al doordat enkele generaals naar de Japanners zijn overgelopen.

Een ander bericht meldt, dat in Peiping door de Japanners een regering is opgericht met een half zelfstandig karakter.

Generaal Tsjang Kai Shek kan wel mooi spreken van een niet toelaten van schending van Chinese territoriale rechten, maar we geloven niet, dat de Chinezen tegen de krachtige Japanners zijn opgewassen.

We hebben vorige week reeds met een enkel woord gesproken over de droeve houding die enkele kerken op de Kerkvergadering van Oxford hebben aangenomen tegenover de Kerkvervolging in het Duitse Rijk.

Op verzoek willen we hier nog voldoen om enkele nadere inlichtingen te geven over deze Kerkvergadering.

Men herinnert zikh de beide grote bijeenkomsten van vertegenwoordigers der christelijke kerken, georganiseerd te Stockholm in 1925 en te Lausanne in 1927, waar gestreefd werd naar een basis tot hereniging van de christelijke genootschappen, die door talrijke historisch geworden misverstanden en protesten van elkander gescheiden en onderscheiden zijn. De zogenaamde oecumenische beweging, sterk bevorderd door de Aartsbisschop van de Zweedse Lutherse Staatskerk, Nathan Söderblom, voorzitter van de „Ontmoeting der Christenheid" te Stockholm, en door Lord Halifax, bereikte in deze wereldconferenties wel haar hoogtepunt.

Momenteel worden deze beide congressen herhaald en wel te Oxford en Edinburg. Te Oxford, waar vooral de vraagstukken betreffende het leven en het werk der christenheid ter sprake worden gebracht, wordt de meer practische conferentie van Stockholm voortgezet. Te Edinburg, waar geloof en discipline in het middelpunt der aandacht staan, komt hoofdzakelijk ter tafel, wat te Lausanne behandeld is; zo vullen beide de oecumenische bijeenkomsten elkander dus aan. Dat men van deze congressen te veel verwacht, indien men meent, dat er een geheel herstelde christenéénheid uit te voorschijn zal treden, behoeft wel geen betóog. De bedoeling is voorlopig geen andere dan het ernstig onder de ogen zien van de meest dringende problemen, die de situatie van het christendom in de moderne wereld benauwen.

Het belangrijkste dier problemen is voor vele christelijke kerken ongetwijfeld de vraag naar de verhouding tussen Kerk en Staat, een vraagstuk, dat zich voor de Katholieke Kerk heeft voorgedaan op het Concilie van Trente, hoewel het in beginsel toen reeds eeuwenlang beantwoord was. Men weet, dat in vele landen, vooral van Noordelijk Europa, een of andere vorm van christendom tot staatsgodsdienst werd verheven met alle nadelige gevolgen, die zich vooral in de vorige eeuw, mede door het opkomende liberalisme, sterk deden gelden. Onze tijd beleeft de ontgoocheling van de geestdrift, waarmede Kerk en Staat, zo nauw gelieerd werden. Men denke hierbij vooral aan de worsteling der Evangelische Kerk in het nieuwe Duitsland. Overal, waar een nationaal christendom gehuldigd werd, ontstaat thans een pijnlijke tegenstelling tussen enghartig nationalisme en christelijke universaliteit. De moeilijkheden, bij de oplossing der hieruit ontstane conflicten, zijn talrijk, mede omdat de kerkopvattingen der verscheidene christelijke confessies niet dezelfde is en omdat de kerkinrichting der genootschappen — er zijn een hondertal christelijke kerkgenootschappen vertegenwoordigd — zeer sterk uiteenloopt. Dat men tot een algemeen geldende gedragslijn kan komen, mocht dus ook voor dit belangwekkende punt niet worden verwacht.

Niettemin bedenke men, dat de oecumenische beweging als ideaal de algehele hereniging van de christenheid in geloof en kerk voor ogen houdt. Bepaalt haar werk zich voorlopig tot het wegnemen of verminderen van belemmerende krachten, zij verwacht een uiteindelijke verzoening van alle christengenootschappen.

Ook van de Rooms-Katholieke Kerk werden wederom vertegenwoordigers uitgenodigd, maar zoals men weet, belet het Katholiek beginsel, dat de Kerk, die de vier ware kentekenen handhaafde, aan zulk een bemiddelingsconferentie deelneemt. Zij beroept zich op de onveranderdheid van haar belijdenis, die sedert de dagen der Apostelen dezelfde bleef, en dus geen enkele hervorming vraagt of aanvaarden kan. Kerkelijke hereniging ziet zij alleen in de terugkeer tot de schaapsstal van Petrus. Dit neemt echter niet weg, dat de Katholieken met grote en gespannen belangstelling de oecumenische actie van de christelijke kerkgenootschappen volgen. Juist in deze tijd, nu de onhoudbaarheid van de verscheuring steeds duidelijker blijkt, is de aandacht voor kerkhereniging algemeen. Het voorbereidend werk der wereldcongressen heeft dan ook zijn onmiskenbare waarde. Men weet, dat vooral Kardinaal Mercier zich hevig voor dit werk interesseerde en er veel goeds van verwachtte, al zijn er uiteraard grote bezwaren tegen onderdelen.

De congressen eenvoudig voor te stellen als een zoeken naar de grootste deler der Europeese christelijkheid, is volstrekt onrechtvaardig. Men wil te Oxford en te Edinburg niet een christelijk minimalisten-program opstellen, maar men zoekt naar een grondslag voor dogmatische en disciplinaire eenheid, waarbij de volle Openbaring erkend wordt. Historische schuldvragen blijven zoveel mogelijk buiten discussie. De congressisten houden het oog gericht op de toekomst, die de betreurenswaardige scheidingen, in het verleden ontstaan, zal moeten herstellen.

DE PADVINDERIJ

De samenvatting van het koloniale leven.

Er bestaat, zegt de stichter, een leven, een werkelijk leven, dat van hem die het omhelst, een reeks morele eigenschappen en praktische handigheden vergt, die wij juist willen ontwikkelen bij de kinderen: het leven van de kolonist, de ontginner en verkenner van landen. Een goed **backwoodsman** (Pionier, baanbreker) moet een ijzeren wil bezitten en een zekere mate van zelfvertrouwen. Ze moeten van alle mogelijke materiële kennis op de hoogte zijn, om weerstand te kunnen bieden aan alle onverwachte gebeurlijkheden, die in een ongecultiveerd land iemand kunnen overkomen. Ze moeten niet uit het oog verliezen, dat ze na God, slechts op zich zelf kunnen rekenen. Onder hen moet heersen een voortdurende geest van onderlinge hulpvaardigheid in de gezamenlijke strijd tegen de bodem, de weersgesteltenissen, de wilde dieren, de inlanders (als die vijandig zijn).

Deze mensen zijn overtuigd, dat ze een nationale taak vervullen; het zijn onze **Scouts,** d.w.z. ontdekkers en verkenners, ze zijn het edelste mannelijke type van ons volk. Onze jeugd heeft een te gemakkelijk, te comfortabel leven, zonder moeilijkheden, zonder hinderpalen, een leven waarvoor geen schranderheid, geen behendigheid, geen tegenwoordigheid van geest, geen energie meer nodig is.

De padvinderij tracht hen liefde bij te brengen voor een leven dat minder gemakkelijk, ruwer, minder verfijnd, moeilijker is, al is het maar enkele uren in de week, om de voor hen vreemde genietingen te smaken van krachtsinspanning, energie, plotseling opduikende moeilijkheden, ondernemingsgeest en activiteit, Zij doet dit door het leven en het werk na te bootsen van de pioniers, van hen die werken op de voorposten van het vaderland. De padvinderij wil dus niet van beschaafde mensen wilden maken, zoals sommigen gezegd hebben, die van het werk van Baden Powell niets begrepen — dat zou onzinnig zijn, dat zou achteruitgang betekenen — maar het wil het leven aanleren van de beschaafde in een land, dat het nog niet is. Het ideaal is dus niet om Zoeloe's te kweken, maar beschaafde mannen, die in staat zijn, zich door het leven te slaan, al zou men hen plaatsen in het land van de Zoeloe's.

Een Moeilijkheid en de weerlegging ervan.

Men heeft de moeilijkheid opgeworpen, dat het hele systeem op een hersenschim berust. De kinderen zijn niet in de koloniën, maar in de steden en dorpen van hun eigen land. Hoe kan men ze in de levensomstandigheden brengen, die u zich voorstelt? Hun clubzaal, de speelplaats en het voetbalveld zijn daarvoor niet voldoende.

Dat is waar, zeggen de groepsleiders, men kan natuurlijk de verwerkelijking van het idee niet in de uiterste finesses doorvoeren. Dat is trouwens niet eens wenselijk. Men hoeft het kind ook niet helemaal over te planten in een levensmilieu, waarin het niet geboren is, het is ook geen rol in een comediestuk. Maar de voorwaarden van het verkennersleven zullen ons niet schaden, integendeel, ze zullen de eigen vorming aantrekkelijker maken voor het kind. **Een kind heeft een sterke verbeelding en zijn spel is dikwijls een poging om een proef te nemen met het leven van de volwassenen.**

Hij speelt soldaatje met overtuiging, al is zijn politiemuts van krantenpapier; een bezemsteel fungeert uitstekend voor sabel en een touw voor koppel.

Soldaat, of wat het ook is, niets boeit hem meer, dan het nabootsen van het grote mensenleven. Welnu, in het echte pioniersleven, in het leven van kolonisten en ontdekkingsreizigers, zijn elementen, die men in hun geheel kan aanpassen aan de jeugd. Bij mooi weer is het altijd mogelijk te kamperen in de open lucht en de nacht door de brengen onder een tent. Daarom geven we de voorkeur aan één dag in de buitenlucht boven zes dagen binnenshuis. Daarom is het kamperen een van de karakteristieke trekken van ons systeem. Ze weten een compleet middagmaal klaar te maken op hun kookgerei in de open lucht; en wat ze eten is werkelijk niet denkbeeldig...! Ze leren echte ongelukjes te hulp schieten, echte wonden verbinden en hun avonturen zijn zo werkelijk, dat er niet voor de grap gediplomeerde zwemmers en brandweerlui bij zijn.

Behalve deze dingen en nog een hoop andere, die in het werkelijke leven nog al eens voor kunnen komen, doen ze ook aan oefeningen, die enigszins onwerkelijk, fantastisch voorkomen, de schijn hebben nutteloos en excentriek te zijn, zoals b.v. het achtervolgen van een dief, of de jacht op een wild dier, nachtelijke oefeningen, enz.

Deze brengen juist het aantrekkelijke, avontuurlijke, het „spel"-element in de padvinderij, tegenover het „werk"-element van de overige oefeningen; ze geven echte ontspanning. Zo leren ze al spelende, en het is gebeurd, dat een goed georganiseerd politie en dievenspel" de vangst van een echte baanstroper opleverde!

De scoutmaster moet de juiste verhouding weten te vinden tussen werkelijkheid en verbeelding, tussen werk en spel; als hij daarin slaagt, zal het romantische spel de jongens niet licht vervelen; veeleer zullen ze zich gaan vervelen, als ze nooit anders moeten doen dan werken, want dat eist een te grote inspanning van hun jonge wil.

Dit schema van praktische opvoeding heeft ongetwijfeld dit voor, dat het geen bureau-uitvinding is, van een leraar in de paedagogie, die van kinderen alleen maar iets weet door middel van een stapel boeken, statistieken en schetsen, of door middel van een wetenschappelijke commissie, die de dagorde van het kind met even onfeilbare zekerheid vaststellen als het veldrantsoen van een soldaat.

Integendeel, het systeem van Baden Powell is praktisch uitgevoerd en dus ook praktisch uitvoerbaar; het is gebaseerd op de juiste kennis van de mentaliteit van een echte jongen.

Om de jongen zo goed te begrijpen, moest deze oude soldaat weer jongen worden; of eigenlijk gezegd, hij had nooit opgehouden een jongen te zijn. Vandaar de verbluffende wijze waarop hij zijn jongens weet te pakken. Hij heeft op de juiste plaats in de bodem gegraven; er ontsprong een bron, de recruten welden op uit de grond in zulk een overvloed, dat men voor de zonderlinge moeilijkheid kwam te staan — juist omgekeerd als bij andere werken — dat men al gauw geen meesters genoeg had, om alle jongens aan een leider te helpen.

De Engelse opvoeders hebben zich in deze methode niet vergist; ziehier de woorden van lof, gesproken door M. Alex Devine, hoofd van de Clayesmore school te Pangbourne:

> „Ik ben hartgrondig afkerig van alle gediplomeerde listen om studie en karaktervorming te bevorderen. Van de andere kant moet men natuurlijk wetenschappelijk en methodisch te werk gaan. De Duitsers zijn buitengewoon wetenschappelijk, maar ze missen ongelukkigerwijze alle zin voor humor, die juist het aangewezen middel is om ernstige arbeid te vergemakkelijken.
>
> Nu beschouw ik de padvinderij juist als een van de bewegingen, die 't meeste humor bevatten. Ze zit werkelijk vol humor, toont zin voor humor en daar wens ik Sir Robert mee geluk.

Als hij een ontzaggelijk aantal jongens had verenigd om conferenties voor hen te houden, waar het eind van weg is, over de gewichtige waarheid dat men een nuttig en toegewijd leven moet leiden, dat men zo goed mogelijk zijn verstandelijke gaven en zijn vermogen van opmerken en gevolgtrekkingen maken moet ontwikkelen; ze zouden waarschijnlijk beleefd zijn lezing aanhoord hebben, maar de inhoud ervan was ongetwijfeld het ene oor in en het andere oor uit gegaan. In plaats daarvan deed hij zijn beroep op de jongenswereld, op een wijze die hen dadelijk aansprak.

Hij plaatste zich op hun standpunt, organiseerde padvinders, op een manier, die niet na kon laten indruk op hen te maken; de padvinderij **zeide** hun iets, zonder 'n woord te zeggen, nl. dat de mens niet alleen op de wereld is om te **krijgen,** maar ook om te **geven,** dat het wijs en vaderlandslievend is om anderen een dienst te bewijzen, zich te gewennen aan tucht, een waardevol schepsel te zijn, dat ten allen tijde bereid im om te helpen, en al zijn natuurlijke en zedelijke vermogens te ontplooien.

De padvinderij verstaat de kunst om buitengewoon waardevolle factoren in de opvoedkundige praktijk in te schuiven te samen met de nodige humor en sympathie." De padvinderij weet te begrijpen en op de juiste manier aan te pakken. Men kan het recept als volgt in het kort samenvatten:

„Neem, zegt Seton Malcolm, willekeurig welke jongen van elf of twaalf jaar; trek hem een padvindersuniform aan, laat die bron van energie werken, die verborgen is in iedere jonge man, kanaliseer die activiteit, leid haar in goede banen. Wees menselijk. Denk niet, dat die vloed nooit zal overstromen, dat die stroom nooit een verkeerde kant uit zal willen. Engelenvleugels zijn geen onderdeel van het uniform en de padvindershoed maakt niet op staande voet heiligen van hen. Zo is een jongen maar hoogst zelden, maar wel bezitten de meeste jongens een vrij grote mate van belangeloosheid, mannelijkheid, moed, volharding, die wachten op een gelegenheid om zich te uiten, als men zich de moeite wil geven om ze volgens de juiste methode tot actie te brengen. Dat is niet gemakkelijk en eist van de leiders de nodige tijd en toewijding. Maar iedereen die het met de padvinderij eens ernstig geprobeerd heeft bij de jongens, zal moeten toegeven, dat het, ondanks alle moeite, het meest opwindende spel is, dat hij ooit gespeeld heeft."

AMERIKA RICHT EEN STANDBEELD OP VOOR EEN NEGER.

We lezen in de „New York Life":

Geheel Alabama (een der staten van de U.S.A.) maakt zich op, om op plechwijze hulde te brengen aan een Amerikaanse neger. Toen hij in 1864 ter wereld kwam, waren zijn ouders nog in slavernij.

De naam van deze neger is Dr. George Carver. Hij is een plantkundige van zeer grote betekenis wiens proefnemingen tot nu toe verbluffende resultaten hebben opgeleverd.

Het gelukte hem uit de Amerikaanse hazelnoten tweehonderd vijf en tachtig verschillende producten te bereiden, waaronder melk, scheercrême, poeder, linoleum, pijnstillende middelen, enz.

Thans werkt Dr. Carver aan het kweken van een katoenstruik, die meermalen des jaars een oogst oplevert. De stad Tuskegee in Alabama, waarin deze geleerde neger sedert 1896 woonachtig is, heeft thans besloten reeds tijdens zijn leven voor haar grote burger een standbeald op te richten.

Het doet een Europeaan goed, zo iets te kunnen vernemen. Gelukkig ook eens een daad van ere betoon van het zwarte ras, nevens de gruwelijke lynchpartijen, waarvan in de loop der jaren zoveel onschuldige negers het slachtoffers zijn geworden.

De Commissie bedoeld bij art. 4 van het „Curaçaosch Kiesreglement 1937".

Overwegende dat bovengenoemde Commissie van de Verkiezingsbureaux een opgave van personen heeft ontvangen, die zich hebben aangemeld voor de kiezerslijst en welke personen beweren te kunnen aantoonen dat zij voldoen aan de eischen van verstandelijke ontwikkeling gesteld in art. 10, lid 1, 3o., meer in bijzonder dat zij hun aanmelding als kiezers gronden op het op andere wijze dan door het behalen van diploma's bereikt hebben van de vereischte graad van verstandelijke ontwikkeling:

Overwegende dat de Verkiezingsbureaux overeenkomstig het bepaalde bij art. 10 2o. lid, juncto besluit van de 14de Juli 1937 van den Gouverneur van Curaçao opgenomen in P.B. 1937 (No. 68) verplicht zijn zich te wenden tot de Commissie bedoeld bij art. 4 en hare beslissing te volgen in de gevallen in de voorgaande alinea bedoeld;

Heeft het volgende bepaald:

1o. dat deze vorengenoemde opgave schriftelijk bij de Commissie zullen worden ingediend door de Verkiezingsbereaux;

2o. dat genoemde Bureaux de nadere berichten zullen verstrekken, die de Commissie nodig acht;

3.o dat de Comissie de belanghebbenden persoonlijk bij oproepingsbrief te harer zitting zal uitnodigen op de bij oproepingsbrief bepaalde plaats, dag en uur.

4.o dat de beslissing van de Commissie per aangeteekende brief ter kennis zal worden gebracht van de respectievelijke bureaux en van de belanghebbenden.

Vastgesteld de 28ste Juli 1937.
De Commissie voornoemd,
Hermus, Voorzitter
Desertine, Secretaris.
Goedgekeur de 28ste Juli 1937.
De Gouverneur van Curaçao,
G. J. J. Wouters.

R. K. KERKEN.

Parochiekerk Otrobanda:

4.45 v.m. H. Mis.
7 v.m. H. Mis (Kindermis)
8.30 v.m. Hoogmis met Holl. Preek.
7 n.m. Lof
Iedere Woensdagavond 7 uur Jongens-congregatie met Holl. Preek.

Parochiekerk Pietermaai:

4.30 v.m. H. Mis.
6 v.m. H. Mis.
7.30 v.m. H. Mis. (kindermis, niet voor volwassenen)
8.30 v.m Hoogmis.
6.30 n.m. Lof.
Iedere Woensdagavond 7 uur Jongens-congregatie.

Parochiekerk San Mateo:

4.45 v.m. H. Mis.
7 v.m. H. Mis (Kindermis)
9 v.m. Hoogmis.
7 n.m. Lof.
Iedere Woensdagavond 7 uur Jongens-congregatie met Holl. Preek.

Isla kerk Asiento:

5 v.m. H. Mis.
8.15 v.m. Hoogmis.

Parochiekerk Groot Kwartier:

5 uur H. Mis.
8.15 v.m. Hoogmis.
7.— n.m. Lof.

In alle kerken gelegenheid tot Biechten: iedere Zaterdag van 4 tot 8 uur n.m.; en daags voor iedere grote feestdag.

De aankomst van de Curaçaose en Venezolaanse Padvinders te Amsterdam voor de wereldjamboree.

NEDERLAND.

Dr. Colijn en zijn impulsief karakter.

Zoals ook wij onlangs hebben medegedeeld vertelde de Haagse briefschrijver van De Tijd, hoe Dr. Colijn bij het afscheidsdiner dat zijn medeministers hem aanboden, in zijn dankwoord zo ontroerd was, dat hij halverwege niet verder kon.

Naar aanleiding van deze onthulling schrijft de Limburger Koerier het volgende:

„Voor ons was deze mededeling niet nodig. Wij kennen en waarderen Dr. Colijn al ruim vijftien jaar als een goed mens met een warm hart, impulsief met felle onbewogenheid, trouw voor hen, die met en naast hem hebben gewerkt.

Ook Nolens was, meestal achter een masker van uiterlijke koelheid, een zéér gevoelig mens. Wie hem in de katholieke partijraadsvergadering na het overlijden van zijn vriend de aartsbisschop van Utrecht, Mgr. van de Wetering, met stokkende stem en tranen in de ogen het Onze Vader heeft horen bidden, heeft de trilling beluisterd van dit warme mensenhart. Maar in het staatkundige had Nolens meer zelfbeheersing dan Colijn en hij zag veel verder vooruit.

Alleen de man, die de toekomst peilen kan doet in de politiek werkelijk groot, blijvend werk.

Als alle impulsieve mensen ondergaat Dr. Colijn de machtige invloed van het milieu, waarin hij leeft en werkt. Het is dan ook tot op zekere hoogte zijn omgeving, die hem zwak of... sterk maakt. Daarom was het advies van de Vrijheidsbond: „zet meer liberalen naast Colijn" psychologisch goed gezien.

Maar de kiezers hebben — jammer voor de liberalen — heel wat meer katholieken, althans in de Staten Generaal, „naast Colijn" gezet en van de invloed op Colijn in dit milieu verwachten wij het beste voor de landspolitiek."

Ons Noorden tekent hierbij aan:

Hier ligt ontegenzeggelijk een kern van waarheid in. En ondanks de vele kwaliteiten die Dr. Colijn ongetwijfeld sieren, schiet hij daar ook als leidend staatsman te kort. Hij uit zich veel te gemakkelijk en te ondoordacht. Er is nooit van een Kabinetsformatie zoveel uitgelekt, als deze laatst, zodat de uitslag zelf bekend was enkele uren voordat de officiële benoeming gepubliceerd werd.

Wij hebben dit ook gezien bij zijn brochure over de 30 millioen bezuiniging op leger en vloot in 1925 verschenen. Daar schreef Dr. Colijn dat hij van oordeel was dat ons budget op de duur alleen sluitend te houden is indien ook de militaire uitgaven flink omlaag gaan (blz. 4). Het program dat Dr. Colijn toen ontwikkelde sloeg bij zijn partijgenoten de schrik om het hart. En de toenmalige minister van Oorlog zijn partijgenoot van Dijk, leverde er een scherpe critiek op.

Nadien heeft Dr. Colijn nooit meer van zijn plan gerept.

Precies ging het met zijn boek over de reorganisatie van het bestuur in Indië, waarop minister de Graeff, een vernietigende critiek schreef in De Tijd. Als minister van Koloniën heeft de heer Colijn dit plan geheel laten rusten.

We noemen de ondoordachte uitlating over de Industriebanken, over de evenredige vertegenwoordiging enz.

Midden in de verkiezingscampagne kwam dr. Colijn onverwacht in een onderhoud met de Bosse Courant vertellen, dat hij als formateur niets voelt om met de fracties overleg te plegen over een program. Hij had dit in 1933 niet gedaan en zou het ook in de toekomst niet doen.

Prompt daarop kwam de Maasbode vertellen dat Dr. Colijn in 1933 wel en nog wel uitvoerig overleg gepleegd had een program.

En later vertelde de Standaard, dat Dr. Colijn als formateur een gedetailleerd program heeft aangeboden aan de partijleiders, iets waarop de medewerking met de vrijzinnigen is afgestuit.

En nu spreken we maar niet over de moeilijkheden welke Dr. Colijn zich op de hals gehaald heeft, met zijn onvoorzichtige verklaring over „de brede basis".

De Standaard merkte onlangs op dat Dr. Colijn toen niet kon voorzien, dat de rechtse groepen na deze verkiezingen een zo grote meerderheid zouden halen.

Maar dit gebrek aan vooruitzien, getuigt toch ook weer niet van staatsmanskunst.

Een Nolens zou zich nooit op die wijze voor een naaste toekomst hebben vastgelegd.

Nog eens het zijn deze „défauts de ses qualité's", welke Dr. Colijn in zijn staatkundig optreden telkens zoveel moeilijkheden bezorgen.

Waaruit opnieuw blijkt, hoe een impulsief karakter voor een Staatsman een groot gevaar is wanneer hij niet zoals Mgr. Nolens, zich met grote tact weet te beheersen.

CURACAO.

Julianaroliprent van Aruba, aangeboden aan Hunne Koninklijke Hoogheden Prinses Juliana en Prins Bernhard.

We lezen in het Juli-nummer van Neerlandia:

Kort nadat de verloving van H.K.H. Prinses Juliana met Z.D.H. Prins Bernhard bekend geworden was, werd op Aruba, evenals in alle Nederlandse koloniën een Comité geinstalleerd, dat de leiding zou hebben van de feesten, die georganiseerd zouden worden ter gelegenheid van het Vorstelijk Huwelijk. Verschillende andere comité's werden gevormd ter behartiging van speciale onderdelen van dit programma. Ook werd o.a. het voorstel te berde gebracht om van deze feestelijkheden een smalfilm aan te bieden aan het Prinselijk Paar. Voor het maken van deze film werd een afzonderlijk comité samengesteld, dat uit de volgende heren bestond: J. G. van Gendt, voorzitter, Dr. W. L. Harmsen, A. J. Hogue, Ir. G. H. Keller en F. M. Roding.

Dit comité, dat gedurende enige maanden wekelijks bij elkaar kwam, besloot in een van zijn eerste vergaderingen reeds, dat de te maken film niet alleen zou bestaan uit een verslag van de feestelijkheden, maar tevens een indruk zou moeten geven van het gehele eiland. Zodoende is de film in twee geheel van elkaar verschillende delen gesplitst. Het eerste deel geeft een overzicht van het eiland Aruba, het tweede van de feestelijkheden.

Hoewel ogenschijnlijk kris-kas over het eiland is gefilmd, is er toch een leiddraad gevolgd. De film begint met een draaiende globe, die stil houdt, wanneer Aruba voor de lens verschijnt, zodat eerst ieder die het nog niet weten mocht, volkomen duidelijk ziet, waar deze vooruitgeschoven Nederlandse post zich bevindt. Nadat een „close-up" van de heer Gezaghebber, als Hoofd van het eiland, gegeven is, wordt verondersteld, dat we met een boot de haven van Oranjestad binnenlopen. Eerst wordt daarna Oranjestad bekeken om vervolgens over de Eagle — Noord — Santa Cruz — Sint-Nicolaas en Savaneta naar Oranjestad terug te keren. De opnamen van het eiland werden verkregen door uit de bestaande film van de vijf filmers na keuring en herkeuring de allerbeste delen samen te voegen.

Tot het verkrijgen van het tweede deel, de feestelijkheden, werd ieder een vaste post aangewezen, met de opdracht het belangwekkendste, dat zich mocht voordoen, op te nemen en dat niet op een paar meter behoefde te worden gekeken.

Het resultaat is dan ook zeer bevredigend geweest, zelfs het vuurwerk ontbreekt niet.

Misschien is het hier wel op zijn plaats even aan te stippen, dat beroepfilmers, die een journaalfilm opnemen, van de 600 meter belichte film, slechts 100 meter kunnen gebruiken. De Arubaanse „Julianafilm" is echter geheel door liefhebbers opgenomen.

De gehele film werd met en op Kodakmateriaal vervaardigd, en is ruim 600 voet lang. Enige raad werd ingewonnen bij de Amateur Cinema League (A.C.L.) en bij de Firma Eastman Kodak & Co, beide te New York.

Blijft nog te vermelden de verpakking. Elke filmrol is geborgen in een aluminium doosje. Zo zijn er drie, welke zijn gepakt in een daarvoor gemaakt doosje van Arubaans caret (schildpad). Het deksel draagt in gouden Gothische letters het opschrift:

SOUVENIR VAN ARUBA
AAN H.K.H. PRINSES JULIANA
EN Z.K.H. PRINS BERNHARD
7 JANUARI 1937

De letters zijn ingelegd en vervaardigd van Arubaans goud. Het caretdoosje werd vervaardigd door de heer Angel Henriquez. De uiteindelijke verpakking bestaat uit een doos gemaakt van Arubaans pokhout, dat zeer hard is en beschadiging van het tere caretdoosje moet voorkomen.

K.L.M.-nieuws.

Wij ontvingen van de K.L.M. bericht, dat met ingang van 2 Augustus a.s. de dienstregeling enigszins wordt gewijzigd.

Op de drie dagen Maandag, Woensdag en Vrijdag, dat er op Maracaibo gevlogen wordt, zal het vliegtuig om 9 uur van Curaçao vertrekken en 's middags om 3.30 weder van Aruba. Zodoende is er thans 3× per week gelegenheid voor personen van Curaçao om op één dag heen en weer naar het andere eiland te gaan en daar ongeveer 5½ uur te verblijven.

Op de overige dagen Dinsdag, Donderdag en Zaterdag vertrekt het vliegtuig des middags om 2.30 naar Aruba en keert te 4 uur 20 weder te Curaçao terug.

De La Guaira dienst zal eveneens een wijziging ondergaan. Deze dienst zal in het vervolg op Dinsdag en Zaterdag via La Guaira worden onderhouden; vertrek Curaçao 9 uur v.m. Een mooie gelegenheid voor hen die een week-end te Caracas wensen door te brengen.

De mail voor de Verenigde Staten wordt op Woensdag vervoerd via Maracaibo en op Zaterdag via La Guaira, en bereikt in 45 uur New York.

De post uit de Verenigde Staten kan men met het vliegtuig op Maandag, Woensdag en Zaterdag verwachten.

DE BUNDEL

Een Nieuw „nationaal-cultureel" maandblad.

De Uitgeverij Het Spectrum te Utrecht deed ons het eerste nummer toekomen van een nieuw bij haar verschenen maandblad, getiteld DE BUNDEL, onder redactie van Henk Kuitenbrouwer, Erik Lindner, Ir. Edm. Nicolas, Ad. Sassen, (die tevens met de algemene leiding is belast), Mr. Ferdinand Vercnocke en Dr. A. de Vrankrijker.

Het blad, dat in zijn uiterlijk op merkwaardige wijze Nederlandse tradities in herinnering brengt, bevat in dit eerste nummer artikelen, proza, gedichten, beschouwingen en critieken, die allen een uitgesproken Groot-Nederlandse, nationale geest gemeen hebben.

De uitgever stelt gaarne proefexemplaren van het eerste nummer beschikbaar.

S.C.E.O.M.

Dinsdagavond 27 Juli j.l. hield de Katholieke Vereniging van Kantoor- en Winkelbedienden (Sceom) haar algemene jaarvergadering in het gebouw van de Volksbond. Aanwezig waren o.a. de oud-Geestelijk Adviseur, Pater de Bruijn, de nieuwe Adviseur Pater Volk en Mr. van der Meer.

De bestuursverkiezing had tot resultaat, dat herkozen werden de heren Debrot (President), Prins en Ignacio, terwijl de heer Rademaker in de vacature-Kroon opvolgde.

Redenaar van de avond was de heer Rafael Henriquez.

Hoewel deze vergadering niet overmatig bezocht was, schijnt het toch, dat er langzamerhand weer meer belangstelling in het werk der vereniging te bespeuren is. Bovendien schijnt het ijveren der vereniging binnenkort meer tastbare resultaten te zullen gaan dragen.

Indien alle kantoor- en winkelbedienden dit inzagen en met volle kracht meewerkten om via hun vereniging verbetering in hun rechtspositie te bereiken, zou het proces der vooruitgang aanmerkelijk bespoedigd kunnen worden.

R. A.

K.L.M.-Ongeluk met de Flamingo.

Woensdagmorgen 9.20 verongelukte 8 K.M. ter Z. van Brussel het KLM-Douglas vliegtuig „Flamingo".

Buiten de wolken gekomen, sloegen de motoren af: over een afstand van 1200 M. gleed de machine daarop naar beneden, terwijl de linkervleugel reeds brandde.

Vermoedelijk is er brand ontstaan in de achterste benzinetank.

De bemanning bestaande uit gezagvoerder, C. Th. R. Steensma, de tweede gezagvoerder Geering, de K.L.M. radiotelegrafist Ludikhuisen, de werktuigkundige Wappero en de stewardess van der Laan, benevens tien passagiers, waaronder een Nederlander, zijn om het leven gekomen.

Verder waren drie Belgen, één Duitser, 1 Spaans-Amerikaan, 3 Noord-Amerikanen en een Engelsman aan boord. Het toestel was slechts met enkele passagiers uit Holland vertrokken en de meesten waren in Brussel aan boord gekomen.

De piloot de heer Steensma is een zoon van de heer Steensma, die kort geleden Curaçao verliet, nadat hij hier de plaats van de heer Bouman enige tijd had ingenomen.

De Piloot Steensma was eerst de vorige maand gehuwd. Enkele jaren geleden werd zijn naam nog genoemd als de militaire vlieger, die toen boven de Leusderheid, zijn machine onklaar werd, zijn toestel naar beneden liet vallen zelf met een parachute veilig landde.

De enigste Nederlandse passagier was het Hilversumse gemeenteraadslid der S.D.A.P. Nathans. Hij was op weg naar Parijs om Spaanse kinderen te halen, waarheen reeds per trein een aantal andere commissieleden waren vertrokken; maar de Heer Nathans had nog eerst een gemeenteraadsvergadering willen meemaken en ging daarom per vliegtuig, hetgeen hem noodlottig werd. Commandant 2e gezagvoerder, marconist en Stewardess waren nog geen of 25 jaren.

Verschillende dezer bijzonderheden ontlenen we aan de Anetaberichten van de Nirom.

Radionieuws.

Hedenmorgen om 10.04 Curacaotijd zal de Wereld-Jamboree geopend worden door H.M. de Koningin.

De openingsrede en toespraken zullen worden uitgezonden door de Rijkszenders op golflengten van 16,3 en 16,6 meter almede door de Philips Phohizender op een golflengte van 16,88 meter.

Welkom.

Van zijn reis naar Europa is hier via New York per vliegtuig teruggekeerd de Heer John G. Menge, directeur van de Curaçao Trading Comp.

Diefstal.

Door de 38-jarige H. werd bij de Politie aangifte gedaan van diefstal van een hoeveelheid verbandmiddelen en kleren, welke aan een Gouvernements inrichting alhier, toebehoren. Naar de dader wordt een onderzoek ingesteld.

Uitvoering op Welgelegen.

Woensdagavond had op Welgelegen de plechtige prijsuitdeling plaats. Aanwezig waren Z. Exc. de Gouverneur met familie, Z. H. Excellentie Mgr. P. I. Verriet, talrijke Gouvernementsambtenaren en consuls.

Na de plechtige prijsuitdeling volgde als hoofdstuk een toneelspel „Rayo Divino", wat nog al bij het Spaans sprekende gedeelte van het publiek in de smaak viel.

Verduistering.

Als verdacht van verduistering in dienstbetrekking is door de Politie aangehouden en in bewaring gesteld de 25-jarige klerk P.

Diefstal.

Door de 22jarige winkelier B. werd bij de Politie aangifte gedaan van diefstal van een hoeveelheid nieuwe jurken. Als daders werden door hem aan de Politie aangewezen een drietal alhier in transito verblijvende vreemdelingen, die hierop zijn aangehouden en voor onderzoek in bewaring gesteld.

Door de 29-jarige koopman B. is bij de Politie aangifte gedaan van diefstal van een dynamo uit een zelfstarter van een auto.

Naar de dader wordt een onderzoek ingesteld.

Verwond.

Tijdens het verrichten van werkzaamheden, op het terrein van de C.P.I.M., is de 30-jarige arbeider V. zodanig verwond geraakt, dat opname in een hospitaal noodzakelijk werd geacht

Phohi-Uitzending

De directie van de PHOHI zender deelt mede dat vandaag om o.100 gmt (ongeveer 20.20 Cur. tijd) een speciale heruitzending van de opening van de wereldjamboree naar West Indië zal plaats hebben.

„EEN BEVENDE HAND"

„EEN FALENDE STEM"

In de „Tijd" schrijft mr. Leo Schlichting, hoe hij Paus Pius XI heeft gezien op een audiëntie te Castel Gandolfo:

De ouderdom is voor Pius XI plotseling gekomen. Voor zijn ziekte kon men de bijna tachtigjarige nauwelijks een grijsaard noemen: zó vast was zijn tred, zó beslist zijn gebaar, zo strak de lijnen van het strenge gezicht en zo beheersend de blik uit de grijze ogen. Wie Hem nu in Castel Gandolfo weerziet, blijft ontroerd en getroffen door de diepe verandering. De wilskrachtige lijnen van de mond zijn ingezonken; het forse gezicht is doorgroefd met diepe voren, waarin ineens volle tachtig jaren zorg hun spoor hebben; de ogen spreken van lijden en voor de voeten, die eens de steilste alpenpaden bestegen, zijn nu de drie treden van de troon bijna te hoog.

Het is nu waarlijk een oud man, die op de Stoel van Petrus zit; een bevende hand verheft zich om te zegenen en 'n falende stem spreekt de zonen toe. Maar het is ook, alsof deze stem nu geen klank meer behoeft, om dadelijk tot de ziel te spreken; het is alsof de vlam van waarheid en liefde, die in dit hart brandt, nu rechtstreeks overslaat op zijn hoorders. De Paus sprak bij één dezer audiënties zijn bezoekers in drie talen toe. Maar ook wie die talen niet kende of van verre staande, het door de luidsprekers vervormde woord niet verstond, vernam toch de ganse boodschap van die zwakke stem en verstond — als in een Pinkstertaal — hoe de grijze Christen vader, in wie 't aardse leven taant, met ongebroken geestkracht en overstromende liefde van dat leven getuigt, dat altijd weer in zijn zegewensen terugkeert: „Opdat zij het leven en het overvloediger hebben.

DE FILM VAN DE WEEK

Van 30 Juli tot en met 5 Augustus 1937.

A. Onderstaande films kunnen beschouwd worden als niet aanstotelijk en geschikt voor publiek vermaak.

Roxy.

Flying Hostess
We went to College
Country Doctor

Hollywood.

Old Man Rythm
Hooray for Love
Girl's Dormitory
Country Doctor

Cinelandia.

Under your spell
Hooray for Love.
Bullets or Ballets

B. Onderstaande Films bevatten gedeeltes die aanstoot kunnen geven, wegens gewaagde toespelingen, grofheden, misleidende voorstelling van zaken of gebrek aan kiesheid. Deze films worden niet positief goed- noch afgekeurd, maar zijn TOELAATBAAR VOOR GEESTELIJK VOLWASSENEN.

Een bezoek aan deze films kunnen we in 't algemeen niet aanbevelen.

Roxy.

I've got your number

Cinelandia.

Flying down to Rio.

DE WERELD IN VOGELVLUCHT.

Overgenomen uit „Boletin Comercial" en „Beurs- & Nieuwsberichten"

De St. Etienne express is bij Parijs verongelukt; men telt 27 doden en 43 gewonden.

Ter aflossing van de Duitse vloot in de Spaanse wateren zijn de von Spee en Köln alsmede de 2de topedobootflottilje naar de Spaanse wateren.

Von Ribbentrop hield op de non-interventie-conferentie een heftige rede tegen Rusland, dat de Engelse voorstellen niet heeft willen accepteren.

UIT NEDERLAND.

Te Soestdijk onthulde Prinses Juliana een nieuw monument voor de fuselier Christoffel Pullmann, die als schildwacht voor het paleis in 1797 werd gedood.

Het departement van Defensie ontving bericht dat het met levensmiddelen beladen stoomschip Rambon, een vaartuig dat vroeger reeds aangehouden werd, onder verdenking van contrabande te vervoeren terwijl het door nationalistische oorlogsschepen naar Ceuta opgebracht werd, door de „Johan Maurits" bevrijd werd en veilig door de straat van Gibraltar verder geconvoyeerd.

Sir Baden Powell is vergezeld door Lady Powell en hun dochter te Hoek van Holland gearriveerd. Zij werden verwelkomd door de hoofdverkenner Rambonet.

Bij K. B. werden gezagvoerder Maarlevelt en hoofdmachinist Keukelaar van het K.N.S.M. vrachtschip Ajax, dat indertijd de Nederlandse vluchtelingen uit Spanje vervoerde, benoemd tot ridders in de orde van Oranje Nassau

De eindstand van de vierkamp schaakwedstrijden in Duitsland was Euwe 4 punten, Aljechin, Bogoljubov 3.5 punt en Saemisch 1 punt.

In de laatste ronde om de kampioenschapsronde is de stand Euwe 3½ plus een afgebroken partij tegen Aljechin, waarbij Euwe iets in het voordeel staat. Bogoljubow 2½ p. plus 1 afgebroken partij. Aljechin 2 punten plus een afgebroken partij, Saemisch 1 punt plus 2 afgebroken partijen.

PROGRAMMA VAN DE CUROM.

'Zaterdag, 31 Juli 1937.

7.00 — 7.05
Opening, Wilhelmus.
7.05 — 9.00
Gemengd Spaans Programma

1. Oh Señorita, Ch. Maduro
2. En la Noche, Ch. Maduro
3. Ultimo Recuerdo
4. Quiereme Maria
5. La España nueva
6. Patriota verdadero
7. [illegible]
8. Telefunken-Mars
9. Rundfunk, Mars
10. Caleseros
11. Culpas Ajenas
12. La Cumbancha
13. Amor Olvidado
14. Esta un Zoya, R. Th. Palm
15. La Caribe, R. Th. Palm
16. Oiga Antonietta, R. Th. Palm
17. Un pami un pa bo un pe, R. Th. Palm
18. Congojas, tango
19. Piedad, tango
20. Elisir d'Amore, Arine credimi
21. II, Una furtiva lagrima
22. Ilusiones, Maria Basca
23. Oh Corazon „ „
24. Las notas de mi son
25. Dame un beso
26. La divina cancion
27. Anhelos
28. Arrietta
29. Mizeina
30. Por mi camino
31. Ojos Tapatios
32. Cual palida estrella
33. Nostalgia, Ch. Maduro
35. Oh, Señorita, Ch. Maduro

9.00 n.m.
Sluiting, Wilhelmus

Zondag 1 Augustus 1937.

11.00 — 11.05
Opening, Wilhelmus
11.05 — 11.45
Symphonie in Es gr. Terts No. 3 (De Eroica)
L. van Beethoven
a. Allegro con brio
b. Marcia funebre, Adagio Assai
c. Scherzo, Allegro Vivace
d. Finale, Allegro Molto
Poco Andante
Presto
Finale
Het New York Philharmonisch Orkest o.l.v. Dr. Willem Mengelberg
11.45 — 13.00
Gemengd Programma.

1. Markttrubel in einer Japanischen Stadt
2. I & II, Koichi Kichi, gesp. door Berl. Philh. Orkest, o.l.v. de componist
3. Da Draussen in der Wachau
4. Die lustige Puppe, Georges Boulanger en zijn orkest
5. Potpourri van Walsen door Ziehrer
6. I & II
   Hans Bund en zijn orkest
7. The happy giant
8. Fuer dich
   George Boulanger en zijn orkest
9. Tango potpourri
10. I & II
    Ad. Lutter en zijn orkest
11. De jongens van Radeldiebeldee
12. Haal op Manus
    gez. door Bob Scholte
13. Du, du gehst an mir vorbei
14. Ich hab' veilleicht noch niet geliebt
    gez. door Greta Keller
15. Poema, tango
16. Criolla Linda, tango
    Bernardo Alemany en zijn orkest
17. Kom drink nog eens leeg een keer
19. Tante Alida speelt op haar mondharmonika
    Joop de Leur's harmonicaquartet
19. Darf ich bitten, fox trot
20. Fräulein Niemand, foxtrot, Heinz Wehner en zijn orkest
21. Meisje ga je mee vissen?
22. Zoek de zon op, gez. door Lou Bandy
23. Wer sich die Welt, foxtrot
24. Spanien, tango
    Ad. Lutter en zijn orkest

13.00
Sluiting, Wilhelmus

R.K. PADVINDERSVERENIGING. ST. THARCISIUS CURAÇAO.

6de Rapport.

CHIEF TAHITI
23 Juni 1937
s.s Simon Bolivar-Grote Trippen.

Niets dan zee rondom ons heen. De zee is betrekkelijk kalm. Aan boord gaat alles met een kalm gangetje. De jongens zijn nog niet helemaal hersteld van de zeeziekte, daarom geen spelen. De meesten liggen wat op het dek in dekstoelen. Maaltijden wisselen mekaar af met gewone regelmaat. 's Avonds wordt er gekeuveld over Curaçao. Fotograaf verschijnt met foto's van Cosster en brengt wat leven in de brouwerij. Hij is een aardige man. De foto's zijn boven verwachting goed. Iedereen is enthousiast en er is veel vraag naar afdruk.

De fotograaf wijst hoe dit te organiseren. Als dit gedaan is, gaan we naar beneden. Het avondgebed wordt gebeden en daarna is het slapen.

24 Juni 1937

De zee is vandaag heel kalm. Het weer schitterend. Hoor, dat fr. Canutus veel last had van zeeziekte, maar nu een beetje bijkomt. De jongens voelen zich wat fitter. Er worden lichaamsoefeningen gehouden.

Half twee sloepenrol. Precies om 1.30 geeft het schip het alarmsignaal., 7 korte- 1 langestoot. Wij vervoegen ons met onze reddingsgordels om op het promenadedek bij onze respectievelijke boten.

De officieren controleren of iedereen present is. Na instructies ontvangen voor eventuele werkelijke rampen, worden wij bedankt en weggezonden. Hierna is er training voor de brandweerbrigade. Uitsluitend bemanning (Brandrol). Hierbij worden alle salons gesloten, ook de patrijspoorten, omdat bij brand de tocht een grote rol speelt. Verder is er niets bijzonders. 10 uur taptoe.

25 Juni 1937.

Deze dag ook gewoon. Alleen hebben onze jongens de „spinning rope"-manie. Onder leiding van voortrekker Perret leren zij de grondbeginselen. Vandaag [illegible] dag van 5 tot 6 uur zwemmen. Om 5.30 een dode potvis gezien. De afmetingen ten naaste bij zijn: Lengte 12 m. Breedte 3 m. Hebben seinoefeningen onder leiding van de 2de stuurman. Seinen van de lichtmast.

Hij was zeer tevreden. Onder bedienden veel verkenners.

's Avonds B.O.B. (Big Ocean Broadcast). 10 uur taptoe.

26 Juni 1937.

Mooi weer. Dag uiterst gewoon. Begint frisser te worden. Zijn in de gematigde luchtstreken. De lucht is pittig, mits niet lastig gevallen door reuk uit ruim;. 's Avonds om 7 uur kampvuur. (R.K. en N.P.V.) Flashlights met rode das. Slaagt uitstekend. Valt in de smaak van de passagiers. Wordt besloten de volgende dag ook te houden. Vroeg naar bed.

27 Juni 1937.

's Morgens vroeg stoomschip recht voor de boeg. Heel dichtbij. Ligt nagenoeg stil. Geeft ruimte om te passeren. Waarschijnlijk diepzeeonderzoekingen. Om 8.30 a.m. Godsdienstoefening, zoals vorige Zondag. Katholieke Verkenners Briontroep doen ook mee.

Verder kalm. Van 7 tot 8.25 p.m. Kampvuur. Licht van het schip en rode dassen. De fotograaf neemt foto's, terwijl wij zingen.

Om 8.30 p.m. Godsdienstoefening, Rozenhoedje en zang.

10 uur op stok.

28 Juni 1937.

Weer fijn. 10 uur zwaarddans. Zangles Verder rustig Rope spinning. 's Avonds om 8 uur film. TOP HAT en verschillende shorts. Na de voorstelling lopen aan bij de fotograaf. Kampvuurfoto schitterend geslaagd. Inliggend 2 exemplaren. 1 voor Oubaas en 1 voor D.V.G.

De D. C. krijgt een appart toegestuurd.

29 Juni 1937.

Prins Bernhard jarig. Wordt gevlagd. Voorop Oranje-blanje-bleu.

In top rood-wit-blauw. Iedereen druk bezig naar huis te schrijven. De jongens vinden het weer zeer koud. Besluiten vanavond geen kampvuur. Algemene verkleding Europees. Heel gezellig in de rooksalon. Om 9 uur sluit de mail. Op het ogenblik 7.40 p.m. Schei dus uit met het verslag. Morgen hopen wij in Madeira te zijn. Heel vroeg.

Kunnen echter niet aan wal, daar het schip maar hoogstens 3 uur daar blijft. Misschien zijn wij op de thuisreis gelukkiger.

GOED SPOOR!
door de Palm.

30 Juni 1937.

Funchal—Plymouth

Om half zeven varen we langs de kust van Madeira. Om half acht liggen we te Funchal voor anker. Het typische is, dat alle huizen hier wit of geel zijn, hetwelke een zeer mooie aanblik biedt. Achter ons ligt 't Portugese kustbewakingsvaartuig „C. ARAUJO". Mogen hier niet aan wal, om reden zoals gisteren omschreven. Ongeveer 25 schuiten met Portugese kooplieden, die hun waren luid aanbieden, hieronder ook „sambuyadoor" (naar geld). Ongeveer 60 passagiers worden hier opgepikt, waarna de boot om 9 uur vertrekt.

Bij het vertrek arriveert HMS „Hertog Hendrik". Passeren „C. ARAUJO", hetwelk voor ons vertrok. Op een bergtop trekt een H. Hartbeeld met uitgestrekte armen onze aandacht. Na een uur passeren we tussen Madeira en een ander [illegible] gen een flinke bries tegen ons. De temperatuur wordt nu koud (op z'n Hollands fris) en betrokken. Passeren onderweg verschillende oceaanstomers. In de namiddag spelen we krijgertje, teneinde de tempratuur erin te houden. Daarna hebben we zangles. Hierna om 10 uur taptoe.

1 Juli 1937.

Staan om 7 uur op. 't Is koud. Temperatuur 73.5° Fahrenheit. Na het ontbijt begeven we ons naar het voorplecht, vanwaar we de voorbijgaande schepen gadeslaan. Daarna doen we enige gezelschapsspelen, tot dat er gebeld wordt voor het diner. Na het diner is er zangles, ook voor de padvinders van de Briontroep, onder leiding van Bram. Om zes uur is het souper. Verder niets noemenswaardig. Zee uiterst kalm. Om 9 taptoe.

2 Juli 1937.

Vandaag weer op de uitkijk. Kalm weer en dat in de Golf van Biscaje. De zon komt om 10 uur pas kijken. Passeren Finistere. Verschillende stoom- en zeilschepen aan de horizon te bespeuren.

Voorlopig geen patrouillerende oorlogschepen te zien. Verder niets bijzonders. Temperatuur 61° F. Zeer koud. Om 9 uur taptoe.

3 Juli 1937.

Het weer is drukkend. Gaan om 10 uur een groot slagschip voorbij. Waarbij Engels nationaliteit. Verder niets noemenswaardig. Morgenochtend in Plymouth. Dadelijk malsluiting Plymouth F. Groeten en goed spoor.

Golf van Biscaje... Silent as winternight.

SPORT-RUBRIEK

Officiële Mededelingen
VAN
"De Curaçaose Voetbalbond."

COMPETITIE-PROGRAMMA

MUNDO NOBO

A-Klasse:	B-klasse:
2de RONDE	
8 Augs. : R.C.C. 1 — Transvaal 1 (B. L. Dijk)	8 Augs. : Feijenoord — D.C.C. * (A. D. Joens)
	Res. A-klasse
15 Augs. : J. Holl. 1 — Scherph. 1 (L. E. Willems)	15 Augs. : Volh. 2 — R.C.C. 2 * (A. Oehlers)
	Res. A-Klasse
22 Augs. : Volharding 1 — R.C.C. 1	22 Augs. : J. Hol. 2 — Transvaal 2 *

RIO CANARIO.

1 Augs. : Asiento 1 — Volh. 1 (H. Elfrink)	
	Res. A Klasse
8 Augs. : Hollandia 1 — Hercules 1 (F. Kranenburg)	8 Augs. : S.U.B.T. 2 — Asiento 2 * (J. C. Pengel)
15 Augs. : S.U.B.T. 1 — Astiento 1 (H. Elfrink)	15 Augs. : Be Quick — D.D.V.O. * (V. B. Manuel)
22 Augs. : Asiento 1 — Hollandia 1	22 Augs. : P.S.V. — D.CC

SCHERPENHEUVEL.

	Res. A-klasse
	8 Augs. : Scherp. 2 — Volh. 2 (V. B. Manuel)
15 Augs. : Hercules 1 — Transvaal 1 (E. R. Jansen)	15 Augs. : Atletico — J. Curaçao * (A R. Ercol)
22 Augs : Scherp. 1 — S.U.B.T. 1	De met * aangegeven wedstrijden beginnen om [illegible] uur.

Afgeschreven als werkend lid van D.D.V.O.: E. Pietersz.
Ingeschreven als werkend lid van D.C.C.: E. Pietersz.
Ingeschreven als werkende leden van Scherpenheuvel: S. M. Aleyne, E. Rosina
Ingeschreven als werkend lid van S.U.B.T.: C. Emers
Ingeschreven als werkend lid van Hollandia: J. Hoendervoogt.

HET BESTUUR.

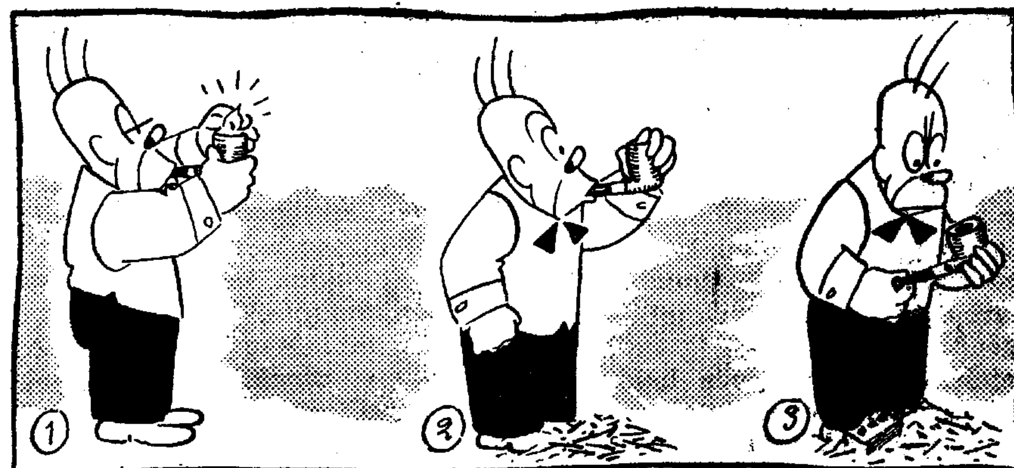
Alle inlichtingen, opgaven, e.d. worden gaarne verstrekt door den 1sten Secretaris-competitieleider, **de heer H. A. Dennert, Breedestraat 181, telefoon 640.**

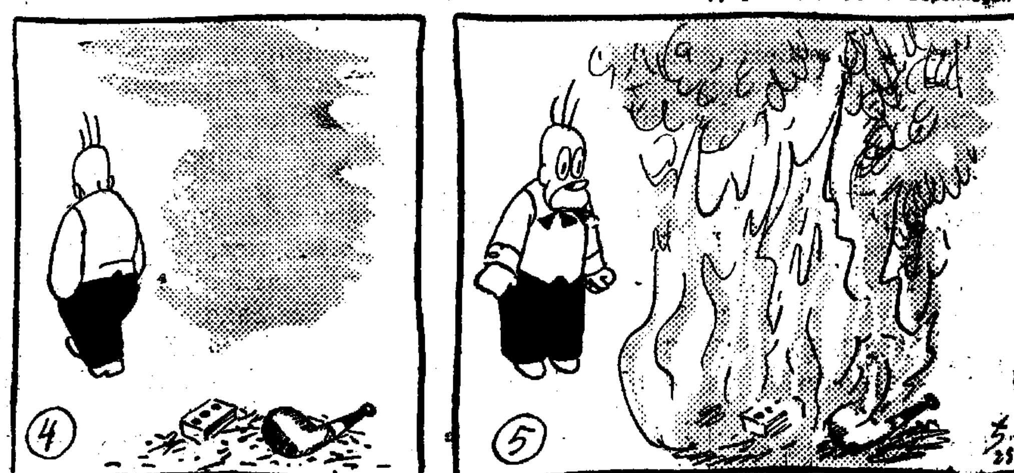
Muziekuitvoering a.s. Zondag om 7.30 uur n.m. Brionplein Santa Cecilia korps.

1. Wilhelmus
2. Happy New-Year, mars, J. P. Boskaljon
3. Lombardi, Selection, Verdi
4. Valse Blue, A. Margis
5. La Borinqueña, Danza

PAUZE

6. Anvil, Polka, A. Parlow
7. El Anillo de Hierro (pot.), M. Marques
8. La Paloma

ADAMSON'S PIJP WIL NIET BRANDEN.